

Вийшов весняний випуск релігійно-суспільного журналу «Слово», що видається Дрогобицькою духовною семінарією. Даний номер присвячений надзвичайно болючій й актуальній темі – повномасштабній військовій агресії росіян проти українців. У «Шпальті редактора» о. д-р Роман Андрійовський зокрема пише: «Споглядаючи на лихо, яке заподіює російський агресор, багато з нас справедливо обурюється не лише його діями, але й неналежною реакцією тих, хто або прямо підтримує його, або закриває на це очі, або боїться назвати речі своїми іменами, або реагує надто м'яко...». Від 24 лютого з'явилося багато питань і викликів, на які часто не можемо дати відповіді. Семінаристи та викладачі, з боку Церкви, спробували знайти відповіді на деякі з них та окреслити поставу християнина до війни.

«Убий мене ніжно...» - інтригуюча назва статті отця-ректора ДДС Мирона Бендика, у якій автор, зокрема, пише: «Попри те, що християнство проповідується вже понад 2000 років, його сприймання завжди залишається особистою справою кожної людини. А тому християнство не є механізмом із подолання війн, а шансом для такого подолання. Що глибше окрема людина та вся людська спільнота сприймуть християнську благовість, то більше з'явиться реальних підстав для остаточної перемоги людства над війнами: «Не дозволяй, щоб зло тебе перемогло, але перемагай зло добром» (Рм 12, 21)». Микола Цмоканич пробує перевести пошук причини війни від «за що?» до «для чого?». Із приходом російських військових на територію України ми стали свідками жахливих антилюдських злочинів. Про причини такої поведінки розповідає семінарист IV курсу Василь Хомин. Дмитро Білий пригадує біблійну поставу людини до її ворогів, зокрема пояснює Христовий вислів: «Хто вдарить тебе в праву щоку, оберни до нього й другу» (Мт 5, 39). У сучасній війні одним із її інструментів є поширення інформації. Про деякі правила, поради та перестороги інформаційної війни читайте у статті четвертокурсника Романа Ковівчака. Не всі можуть і не всі мають іти воювати зі зброєю. Що ж робити тим, хто не бере участі у війні зі зброєю в руках? Тарас Петруняк представляє різноманітні можливості для таких людей. Про те, як Церква звершує своє молитовне життя в умовах війни маємо змогу дізнатись зі статті семінарста III курсу Олега Ортинського. Війна торкнулась всіх, і дрогобицьких семінарстів також, тож Василь Коваль ділиться новим

вимушеним досвідом семінаристів ДДС. На наступних сторінках Степан Фурів з VI курсу подає постаті римських понтифіків, які своїм авторитетом та зусиллями спричинились до недопускання чи завершення воєн. Віталій Кравчук у статті «Хрест як символ перемоги, або від кого перемога?» застановляється над тим, яку могутню силу має головний символ християнина.

Розділ «На гранях часу» відкриває стаття до молоді. У короткому доробку Михайла Карпінця, семінарста VI курсу, дізнаємось, як християнину жити під час військового стану. Сьогодні популярним явищем є військове капеланство. Але воно було присутнім в історії УГКЦ ще в 1 пол. XX століття. Віталій Кульчицький досліджує капелана УГА о. Василя Шевчука, який душпастирював зокрема на території нашої єпархії. Цікавою статтею є «Війна у 140 знаках», яка побудована на одноіменній книзі британського журналіста, який став очевидцем війни в Україні у 2014 році. У ній мовиться, як змінилося розуміння і ведення війни у XXI столітті. У рубриці «Психологія» викладач ДДС і психолог п. Мар'яна Бісик ділиться професійними порадами стосовно емоцій та цінностей людини у час війни. У рубриці «Церква та кінематограф» п. Ігор Бриндак, викладач Дрогобицької семінарії описує діяльність папи Івана XXIII стосовно війни і миру на основі фільму про нього.

Статтю Івана Іваненка розпочинається розділ «Подих скинії». На прикладі біблійних історій шестикурсник показує, як Бог воював разом із вибраним народом. «Мир у літургійній традиції» – тема наступної статті семінарійного журналу «Слово». Брат Юрій Григель пояснює, що означають часті згадки і прохання про мир під час богослужінь у візантійсько-українському обряді. Зважаючи на масові убивства, семінарист Дмитро Голик особливо актуально окреслює поставу християнина перед лицем смерті, опираючись на твір св. Кипріяна «Про смертність». Фіналізує рубрику стаття Павла Захаряка про святих, які в церковній традиції вважаються покровителями воїнів. У рубриці «Семінарія» Іван Злупко підготував «Семінарійний літопис», у якому лаконічно представлені найяскравіші події нашої семінарії від 3 грудня 2021 р. до 22 лютого 2022 року. За підсумком прочитання статей можна перевірити свою уважність, розгадавши кросворд, складений Іваном Рожаким, та, надіславши правильні відповіді, є шанс отримати приз.

Придбати журнал можна на парафіях або в Дрогобицькій духовній семінарії (вул. Данила Галицького, 2 - поблизу храму Пресвятої Трійці).